

8. dan - FRANČIŠEK MARTO

Danes boš spoznal Frančiška, Lucijinega bratranca. Tudi on je bil priča nenavadnim dogodkom, ki so se pred sto leti zgodili v Fatimi. Skupaj z Lucijo in mlajšo sestro Jacinto je imel videnja Marije, ki je otrokom zaupala skrivnosti za vse človeštvo. A že pred temi dogodki so Frančiška navduševale Božje skrivnosti. Zelo rad je imel naravo in v njej je odkrival Boga. Sončni zahodi, odsevi svetlobe v kapljicah rose, ubrano ptičje petje, odmevi med skalami ... Frančiškovi dnevi so bili polni čudežev, še preden se mu je prikazala Marija.

Lucija, Frančišek in Jacinta so veliko svojega časa preživeli v naravi. Sonce so imenovali "svetilka našega Gospoda", luno "svetilka naše Gospe", zvezde pa "svetilke angelov". Ob večerih so dolgo strmeli v nebo in čakali na prve zvezde. Lucija in Jacinta sta jih iskali na nebu, Frančišek pa je raje občudoval sonce, vse dokler se ni poslovil zadnji žarek. Rad je ponavljal: "Nobena svetilka ni tako lepa, kot svetilka našega Gospoda."

Frančišek je imel rad živali. Igral se je s kuščarji in kačami. Občudoval je ptice in rad je skrbel zanje. Ni pustil, da bi jim kdo praznil gnezda. Na vrhu skal jim je zdrobil nekaj kruha, ki ga je imel za malico. Potem se je umaknil in jih vabil, naj pridejo jest. Ni dovolil, da bi se jim kdo približal in jih splašil. Govoril jim je: "Revčki, zelo ste lačni. Pridite, pridite jest." Ptice so res priletele, Frančišek pa jih je od daleč opazoval, dokler niso odletele nazaj v krošnje dreves. Rad je poslušal njihovo petje, oponašal jih je in se jim pridružil v zboru. Nekoč je srečal nekega dečka, ki je nosil v kletko ujetega ptiča. Brž mu je ponudil denar in ptička odkupil ter ga spustil na svobodo. Frančišek je gledal za njim, od veselja je ploskal z rokami in klical: "Pazi nase. Ne pusti se več ujeti."

Frančišek je rad igral na piščalko in prepeval. Rad je posedal po velikih skalah in z glasnim klicanjem imen ustvarjal odmeve. Zdelo se mu je, da Marijino ime najlepše odmeva. Včasih se je dolgo zamotil z opazovanjem kapljic jutranje rose in v njih občudoval odseve sončnih žarkov. Njegov oče Manuel Marto se je spominjal, da je bil Frančišek pogumen, vesel in živahen pastirček, ki ni poznal zadrege. Mati Olimpija pa ga je opisala takole: "Bil je pameten fantič in vedno me je presenetil, kako dobro je izvrševal mala opravila, ki sem mu jih naložila."

*

Frančišek je občudoval Božje stvarstvo. Navduševali so ga čudeži narave. Po njih mu je Bog razodeval svojo ljubezen. Po njegovem zgledu imej tudi ti odprte oči za lepoto narave.

NALOGA: Pojdi na sprehod in bodi pozoren na preproste čudeže narave. S svojimi besedami se zanje zahvali Bogu.